

ברכת המזון

דימונה

הזמן; **רְבָוֹתִי,** נְבָרֶךְ
(רְבָוֹתִי, מֵיר וּעַלְוָן בְּעַנְטְּשָׁן).

ועונים; **יְהִי שֵׁם יְהֻדָּה מְבָרֶךְ**
מֵעַתָּה וְעַד עֲזָלָם.

יְהִי שֵׁם יְהֻדָּה מְבָרֶךְ מֵעַתָּה וְעַד עֲזָלָם:
ברשות (אורח; בֶּעֶל הַבָּיִת הָאֶח) מְרַגֵּן וּרְבַּגֵּן
וְרְבָוֹתִי נְבָרֶךְ (בעשרה; אֱלֹהֵינוּ) שָׂאָכְלָנוּ
מִשְׁלֹז.

ועונים; **יְהִי שֵׁם יְהֻדָּה מְבָרֶךְ**
מֵעַתָּה וְעַד עֲזָלָם.

הזמן; **בְּרוֹזֶךְ** (בעשרה; אֱלֹהֵינוּ) שָׂאָכְלָנוּ
מִשְׁלֹז וּבְטוּבָנוּ חִיּוּנוּ.

ברוך אתה יהָהִי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַזֶּן
את-העוזלים בָּלוּ בְּטוֹבוֹ, בְּחֵן בְּחֵסֶד
וּבְרָחֲמִים, הוּא נָתַן לְחֵם לְכָל-בָּשָׂר, כִּי לְעוֹלָם
חָסֶדוֹ. וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל, תָּמִיד לְאַחֲסָר לְנוּ, וְאֶל
יְחִסָּר לְנוּ מִזְוֹן לְעוֹלָם וְעַד. בְּעֻבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל,
כִּי הוּא אֵל זֶן וּמִפְרִגָּס לְפָל, וּמִטִּיב לְפָל, וּמִבִּין
מִזְוֹן לְכָל-בְּרִיאָתוֹ אָשָׁר בָּרָא. (בָּאָמָר, פָּוֹתָח
אֶת-יָדֶךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רְצָוָן:) בָּרוּךְ אתה
יהָהִי הַזֶּן אֶת-הַפָּל.

בָּזְדָה לְךָ יהָהִי אֱלֹהֵינוּ, עַל-שְׁהַנְּחָלָת
לְאָבוֹתֵינוּ — אֶרֶץ חַמְדָה טוֹבָה וּרְחָבָה.
עַל-שְׁהַזְּאוֹתֵינוּ יהָהִי אֱלֹהֵינוּ מְאָרֶץ מִצְרִים,
וּפְדִיתֵינוּ מִבֵּית עֲבָדִים, עַל-בְּרִיתֶךָ שְׁחַתְמָתָ
בְּבָשָׂרֵנוּ, עַל-תּוֹרָתָךְ שְׁלִמְדָתֵנוּ, עַל-חֲקִיקָה
שְׁהַזְּדָעָתֵנוּ, עַל-חַיִים חַן וְחֵסֶד שְׁחֹזְנָתֵנוּ, עַל-
אֲכִילָת מִזְוֹן שָׁאָתָה זֶן וּמִפְרִגָּס אוֹתֵנוּ תָּמִיד,
בְּכָל-יּוֹם וּבְכָל-עַת וּבְכָל-שָׁעָה.

**על-הכפים, ועל-הפרקן ועל-הגבורות ועל-התשועות
ועל-הנפלאות ועל-הנחות ועל-המלחמות**

שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן זה.

בחכמה

בפורים

בימי מתחיהו בניו חננו בהן גדול
חשמוןאי ובנו, בשמורה
מלכות יון הרשעה על עמק ישראל,
להשביהם תורה, ולהעבים מהקי
רצונה. אתה — ברוחם הרבה
עמדת להם בעת צרתם, רבת את-
ריבם, נתת את-דין, נקמת את-
נקמתם, מסרת גבורים בידי חמשים,
ורבים בידי מעתים, וטמאים בידי
טהורים, ורשעים בידי צדיקים, וודים
בידי עוסקי תורה. וזה עשית שם
גדול וקדוש בעולמה, ולעומת ישראל
עשית תשועה גדולה ופרקן בהיום
זה. ואחריך באז בניך לדבר ביתה,
ובנו את-היכלה, ותהריו את-מקדשה,
והדריקו נרות בחצרות קדרה, וקבעו

شمונת ימי חנפה אלו להודות ולהלל לשם הגדול.

בימי מרכבי ואסתר
בשושן הבירה,
בשומר עלייהם המן
הרשות, בקש להשמד
להרג ולאבד את-פל-
היהודים ממצרים ועד-
זלו טף ונשים ביום
אחד בשלושה עשר
לחדש שנים-עשר
הוא-חדש אדר ושללים
לbove; אתה ברוחם
הרבים, הפרת את-
עצתו, וקללת את-
מחשבתו, והשכota לו
גמולו בראשו, ותלו אותו
את-בנו על-העץ.

על-הכָל יהוֹה אֱלֹהֵינוּ אַנְחָנוּ מִזְדִים לְךָ
וּמְבָרְכִים אֶתְךָ, יְתָבֵרֶךָ שְׁמְךָ
בְּפִי בְּלָחִי תִמְיד לְעֹזֶל מַעֲדָה. בְּפִתּוֹב; וְאַכְלָתָ
וְשְׁבָעָת, וּבְרָכָת אֶת-יהוֹה אֱלֹהֵיךָ, עַל-הָאָרֶץ
הַטְבָה אֲשֶׁר נִתְנוּ לְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, עַל-
הָאָרֶץ וְעַל-הַמִּזְבֵּחַ.

רְחֵם יהוֹה אֱלֹהֵינוּ, עַל-יִשְׂרָאֵל עַמָּה,
וְעַל-יְרוּשָׁלָם עִירָה, וְעַל-צִיּוֹן מִשְׁבָּנוֹ
כְבוֹדָה, וְעַל-מִלְכָות בֵּית דָוד מֶשִיחָה, וְעַל-
הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁבֶרְךָ רָשְׁמָךְ עַלְיוֹן.
אֱלֹהֵינוּ אָבִינוּ — רַעֲנָן, זֹנָן, פְּרַנְסָן, וּפְלַכְלָן,
וְהַרְוִיחָן, וְהַרְוחָלָן: יהוֹה אֱלֹהֵינוּ מִהְרָה מִפְלָ-
צְרוֹתָתֵינוּ. וְנָא, אֶל-תִּצְרִיכָנוּ יהוֹה אֱלֹהֵינוּ לֹא
לִידֵי מִתְנַת בָּשָׂר וְדָם וְלֹא לִידֵי הַלּוֹאַתָּם, כִּי אִם
לִידֵי הַמְלָאָה הַפְּטוֹחָה הַקָּדוֹשָׁה וְהַרְחָבָה, שֶׁלֹּא
גִבּוֹשׁ, וְלֹא גִּפְלֵם לְעֹזֶל מַעֲדָה.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יָעַלְהָ וִיבָא וַיִּפְרַע וַיַּרְאָה וַיַּרְאֶה
וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקַד וַיִּזְכֵר זְכָרוֹנָנוּ וַיִּפְקֹד זְגָנוּ זְכָרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ זְכָרוֹן מֶשִׁיחַ בָּנוֹ־זָדֵד עַבְדָה זְכָרוֹן יְרוּשָׁלָם עִיר
קָדוֹשָׁה זְכָרוֹן בְּלָעֵמָה בֵּית־יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפָלִיטה לְטוֹבָה
לְחֻן וְלְחֶסֶד וְלִרְחָמִים וְלִחְיִים (טוֹבִים) וְלִשְׁלוֹם בַּיּוֹם

בראש חודש; ראש החידש תָּזָה,
בחול המועד פסח; חג המצאות תָּזָה,
בחול המועד סוכות; חג הסוכות תָּזָה,

זְכָרָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בָּזָה לְטוֹבָה וַיִּפְקַדֵנוּ בָּזָה לְבָרְכָה וְהַזְשִׁיעָנוּ בָּזָה
לִחְיִים טוֹבִים וּבְרוּךְ יְשֻׁעָה וְרִחְמִים חֹסֵם וְחַנְנוּ וְרִחְםָן עַלְינָנוּ
וְהַזְשִׁיעָנוּ בְּיַיִל (מֶלֶךְ) חָנוֹן וְרַחוּם אַתָּה.

וּבְנָה יְרוּשָׁלָם עִיר הַקָּדֵש בִּמְהֻרָה בִּימֵינוּ
בְּרוֹךְ אַתָּה יְהוָה בְּזָה בְּנוֹתָה בְּרִחְמָיוּ
יְרוּשָׁלָם אָמֵן.

בְּרוֹךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
הָאל אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ אָדִירָנוּ בּוֹרָאנוּ
גּוֹאָלָנוּ יְזָכְרָנוּ קָדוֹשָׁנוּ קָדוֹשׁ יְעַקְבָּרָנוּ רֹעֵינוּ
רֹועָה יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְפָלָל.

שֶׁבְכָל-יֹם וַיּוֹם הִיא הַטִּיב, הַזָּא מְטִיב, הַזָּא יִיטִיב
לֵנוּ, הַזָּא גִּמְלָנוּ, הַזָּא גּוֹמְלָנוּ, הַזָּא יִגְמְלָנוּ לֵעד —
לִתְחַן וְלִחְסֵד וְלִרְחָמִים וְלִרְוחַחַת הַצְּלָה וְהַצְּלָחָה, בְּרַכָּה
וַיְשֻׁעָה נְחַמָּה פְּרִנְסָה וְכָלְפָלָה, וְרַחֲמִים וְחַיִם
וְשְׁלוּם וְכָל-טוֹב, וְמַפְלָל-טוֹב לְעוֹלָם אֶל יְחִיסָּרְנוּ.

הַרְחָמָן הַזָּא יִמְלֹך עַלְנוּ לְעוֹלָם וַעֲד. הַרְחָמָן הַזָּא
יִתְבָּרֵך בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ. הַרְחָמָן הַזָּא יִשְׁתַּבְחַה
לְדוֹרִים, וַיִּתְפָּאֵר בָּנוּ לֵעד וְלִנְצָחָה נְצָחִים, וַיִּתְהַהֵר בָּנוּ
לֵעד וְלִעוֹלָמי עַזְלָמִים. הַרְחָמָן הַזָּא יִפְרִנְסֶנוּ — בְּכֻבּוֹד.
הַרְחָמָן הַזָּא יִשְׁבֹּר עַלְנוּ מַעַל-צְזָאָרָנוּ, וְהַזָּא יוֹלִיכָנוּ
קוּמָמִיות לְאָרְצֵנוּ. הַרְחָמָן הַזָּא יִשְׁלַח לֵנוּ בְּרַכָּה מְרֻבָּה
בַּבֵּית הָזָה, וְעַל-שְׁלַחַן זה שָׁאכְלָנוּ עַלְיוֹן. הַרְחָמָן הַזָּא
יִשְׁלַח לֵנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנֶּבֶיה זָכוֹר לְטוֹב, וַיְבִשֵּׁר לֵנוּ
בְּשָׂרוֹת טֹבוֹת יִשְׁזַׁעַות וְנְחָמוֹת.

אורח אומר

יְהִי רָצֵן, שֶׁלֹּא יִבּוֹשׁ בַּעַל הַבֵּית בְּעוֹלָם הָזָה, וְלֹא יִפְלִים
לְעוֹלָם הַבָּא, וַיִּצְלַח מִאָד בְּכָל-גַּכְסִין, וַיִּרְחַיו גַּכְסִין וְגַכְסִינִין
מִצְלָחִים וּקְרוֹבִים לְעִיר, וְאֶל יִשְׁלַט שְׁטָן לֹא בְמַעַשֵּׂי יָדַי וְלֹא
בְּמַעַשֵּׂי יָדַינוּ, וְאֶל-יִזְדָּקָק לֹא לִפְנֵינוּ וְלֹא לִפְנֵינוּ שָׁוָם דָּבָר הַרְחֹזֶר
חַטָּא וְעַבְרָה וְעַזְנָן מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

הַרְחָמָן הוא יברך אותנו (וְאַתָּה אֲשֶׁתִּי / וְאַתָּה בֵּעֶלְיִ) וְאַתָּה אָבִי מֹרְדִּי / וְאַבִּי אַפִּי מֹרְתִּי / וְאַתָּה זָרְעִי) וְאַתָּה כָּל־אָשֶׁר לִי. אָתָנוּ וְאַתָּה כָּל־אָשֶׁר לָנוּ, בָּמוֹ שֶׁנְתִּבְרְכָנוּ אָבוֹתֵינוּ אֶבְרָהָם יַצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּפֶל, מִפְלָה, פֶל, פָנוּ יִבְרְכָ אָתָנוּ בָּלָנוּ יְחִיד בְּבִרְכָה שְׁלָמָה. וְנִאמֶר אָמֵן.

בָמְרוֹם יַלְמִדוּ עַלְيָהֶם וְעַלְיָנוּ זֶכֶות שְׁתָהָא לְמִשְׁמָרָת שְׁלָום, וּנְשָׂא בְּרָכָה מֵאָתָה יְהוָה וַיַּצְדַּקָּה מֵאֱלֹהִי יְשַׁעַנּוּ, וּנְמִצָּא חָנוּ וַיִּשְׁכַּל טֻוב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאַדְמָם.

בראש חודש; הרחמן הוא ייחיש עליינו את-החרדש זהה לטוּבה ולברכה.

בסכונות; הרחמן הוא יקיים לנו את-ספת דוד הփולת.

הַרְחָמָן הוא יזבננו לימות המשיח, ולחמי העולם הבא. (מגדול) מגידיל ישועות מלכנו, ועשה-חסד למשיחו — לדוד ולזרעו עד-עולם: עשה שלום במורומים, הוא יעשה שלום עליינו ועל-בל-ישראל, ואמרו אמן. יראו את-יהוָה קדשו, כי אין מחסור ליראיו: בפירים רשות ורעה, ודרשי יהוָה יאהוניה לא-יחסרו כל-טוב: הוזו ליהוָה כי-טוב, כי לעולם חסדו: פותח את-ידך, ומשביע לבל-ח' רצון: ברוך ה' גבר אשר יבטח ביהוָה, והיה יהוָה מבטחו: נער | תִּהְיָתִי גַּם־זָקַנְתִּי וְלֹא־רָאִיתִ צְדִיק גַּעַזְבָּן, זָרָעָז מְבָקָשׁ ללחם: יהוָה עַז לְעַמּוֹ יְהוָה, יהוָה | יברך את-עמו בשלוּם: